

Idet Institutionen fører Liste over den aarlige Tilgang til samtlige Skoler og over Elevernes Bopæl, er den i Stand til at danne sig et begrundet Skøn om, hvor og naar der er en virkelig Trang til Stede til Oprettelse af nye Skoler.

Idet dette hidtil er sket ganske paa det løse, efter Enkeltmands Initiativ, er der oprettet Skoler, som hurtigt gik til Grunde, fordi Skønnet var urigtigt, og andre, som voksede op paa Beføstning af allerede bestaaende, der gik til Grunde som Følge heraf. I Stedet for denne uhykkbringende Tilfældighed, som saaledes hidtil har været afgørende, vil der træde en begrundet Vurdering af Forholdene, foretaget af Skoleledere med Kendskab til Skoleforhold og af Lærere, i hvis direkte Interesse det ligger, at der, hvor Forholdene tillade det, oprettes nye Skoler. Og idet den Kredt af Lærere, der er knyttet til Institutionen, som Regel vil ruume de Mænd, der ere egnede til at lede saadanne Skoler og besidde Initiativet og Evnerne hertil — ingen maa jo oprette Latinskole uden i et Maeraal at have virket som Lærer ved en saadan —, er der Grund til at tro, at de virkelig kvalificerede Mænd inden for Institutionens Ramme maa have vist deres Evner, saa man ikke behøver at befrygte, at noget Arbejde af virkelig Værdi paa denne Maade skal blive holdt nede. Tværtimod synes det naturligt at tænke sig, at Institutionen under en omfjtsfuld Ledelse vil kunne foretage de pædagogiske Forsøg, som altid bør være en af den private Skoles Opgaver; vi nævne som Eksempel blot Fællesskolen.

Det er herefter ikke Meningen, at de 10 Aars Garanti skal give de bestaaende Skoler et Monopol, saa der ingen nye kan oprettes. Der skal vedblivende oprettes nye Skoler, naar der paaviselig er Trang til saadanne, men ikke gennem den usunde Konkurrence, som paa intet Omraade gør saa megen Skade som paa Skolens. Kun ved at garanteres herimod vil det være Institutionen muligt at naa det, der maa være dens Hovedformaal: udfrå betryggede økonomiske Forhold at skabe en Forbedring af Lærernes Raar. Hvis der ved Siden af Institutionen efter Enkeltmands Initiativ til enhver Tid kan opstaa saa mange nye Skoler, det skal være, vil Konkurrencen bevirke, at Institutionen bliver økonomisk usikker paa samme Maade som den enkelte Skole, og det, der søges opnaaet ved dens Oprettelse, vil da fuldstændig glippe. Den Resignation, som der paa mange Maader kræves for at gaa med til en ny Ordning som denne, vil uden denne Garanti være meningsløs, Institutionen kan i saa Fald ikke oprettes.

I Henhold hertil maa Skolerne altsaa som Vilkaar for deres ovenfor givne Tilslutning til Kommissionens Forslag stille den Betingelse, at Ministeriet i 10 Aar sikrer dem mod, at der i Kjøbenhavn og paa Frederiksberg oprettes nogen ny Latinskole uden gennem Institutionen.

Kjøbenhavn, den 5te Februar 1900.

Paa „Skolebestyrerforeningen“'s Vegne

allerærbødigst

R. Schneekloth,

Bærnedamsvej 13, V.